

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA I ANUNCI

Número Extraordinari

◆ 15 CENTIMS ◆

◆◆◆◆◆ SURT LOS DISSAPTES ◆◆◆◆◆

◆ 15 CENTIMS ◆

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . . . . 2 »
Los subscriptors del interior reben
las obras del folletí encuader-
nadas. ~~~~~

director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según,
Bussó á la escala

PREUS DE CADA NUMERO:

Número corrent. . . . . 10 cts.
» extraordinari. . . . . 15 »
Los números atrassats son al ma-
teix preu y sense folletí. ~~~~~

L' autor del poema *La Terrayre*, premiat en lo XIII PETIT CONCURS de LO TEATRO REGIONAL, ha resultat esser

FRANCISCO BONET CARRASCO

TEATRO CATALÁ

DEL MUNICIPI AL MAR.—Sarsuela en tres actes, lletra de don Francisco Bedós y música de Rvent. D Miquel Ferrer. Estrenada la nit del 4, en l' «Associació de Catòlics», á Sabadell.

Exit gran y merescut obtingué aquesta sarsuela.

Son argument es ben trovat, conserva l' interés fins al final y té una situació acertada pera salvar, ab la naturalitat possible, la intervenció de donas á qu' están subjectas las obras que 's representan en aquestas Societats.

Pot calificársela de costums marinerescas. Lo primer acte se desarrolla en un paratge d' embarch y lo según y tercer á bordo d' un vapor.

Lo llenguatge, molt apropiat, conservant lo diálech justesa de color en los personatges, ya d' interés trágich, com d' humor cómic, que abundan en la obra.

La música es preciosa, y d' ella tingueren de repetirse molts números, sorprendents de sencillés, bon gust y originalitat, recomanantse especialment lo *Nocturno* del tercer acte.

Lo desempenyo resultá acabat, distingintshi 'ls senyors Garriga, Oliver, Manent, Valls, Martínez y Reichach.

La orquesta «Muxins», cumplí bé.

La obra siguié ben presentada, referent també á la propietat escénica. Lo vestuari, apropiat. Del decorat, se rebé ab molt aplauso una ben entesa decoració que representá 'l pont y cuberta d' un barco.

Repetim que l' éxit siguié important y merescut.

UN APRENENT DE COMEDIA.—En un acte y en prosa. Estrenada lo día 4, en la Societat «La Florida».

Es un ensaig escénich de pocas pretensions. Agradá á la concurrencia que l' aplaudi, com també á las senyoretas Porta y Brun y als senyors Porta, Sala y Salvá, que 'l desempenyaren ab acert.

ENTRE 'L MENESCAL Y EL METJE.—Comedia en un acte, original de don J. Manubens Vidal. Estrenada la nit del 11 en la Associació «Centre Moral».

Cumpleix bé l' objecte de divertir á la concurrencia que acostuma á assistir á tan distingida reunió.

Trama sencilla y cómicas situacions ab ben cuydat llenguatge, fugint de xistes maliciosos que puguin fer enrogir á algu.

Lo desempenyaren ab cuytado y acert los Srs. Colom, Farriols, Martí, Rosich, Senesteva, Reull, Sanmartí y Cortadellas. Foren molt aplaudits y demanats junt ab l' autor.

LA PESCATERIA.—Sainete de costums barceloninas, en un acto y en prosa. Estrenat la nit del 14 en lo teatro de No-vetats.

L' important éxit que aquest sainete obtingué la nit de son estreno, es una nova demostració del género predilecto de nostre públich, que 's mostra ansiós de veurer en escena la reproducció de quadros de casa, copiats del natural, vida real de nostras costums, y en la que 'ls autors tenen abundantíssim camp ahont inspirarse, sempre que tinguin l' inapreciable dó de la observació.

La vritat es, que aquesta valiosa qualitat, los Srs. Mirabent y Mestres han demostrat possehirla de debó, al aplicarla en *La Pescateria*. Cal sols imaginarse la bonica nota de vida y mohiment, del lloch que dú 'l títul de l' obra en lo mercat de Sant Joseph, á la vegada que la dificultat, per no dir atreviment, que representa durla á la escena, ahont precisa algo més que sostingui 'l interés del públich. Y aixó ho han lograt plenamente sos autors, per quin motiu deu calificarse de ben merescut éxit.

Lo quadro, las varias y animadas escenas, los personatges que intervenen y sos diálechs, son en tot fidel reproducció del natural, salvant, ab mol acert, las parts perillosas del llenguatge, que, tots sabém, que 'n tal lloch acostuma á usarse molt rolliscós.

L' obra se reproduhirá molts dias y será vista per tothom ab agrado.

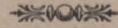
La empresa l' ha presentat ab lo rumbo de propietat á que, ab satisfacció, nos té acostumats. La decoració es una acertada trasplantació á l' escena, del popular local la pescateria: es obra del pintor Moragas. Sigué molt aplaudida.

Lo desempeñyo cuydadós, y á més d' ajustats, acertats tots los tipos. D' ells mereixen citarse los que des empenyan las Sras. Palá, Sala, Caparó y Morera y los dels Srs. Daroqui, Guitart, Pigrau, Odena, Giménez, Llonch y Carnicero, fent sobre tot especial menció del senyor Virgili, que fa un municipal just, ben entés y sense ecsageracions, y del del senyor Bonnin, que des empenya ab inteligencia un petit paper, y que logra fersel celebrar.

Abundaren los aplausos durant lo trascurs de l' obra, y al final foren los autors demanats diferentas vegadas.

J. XIMENO

La Dama de Reus

Cansó popular (1) que ha servit de fonament pera escriure don Manuel Rocamora lo drama del mateix títul repartit fá poch com á folletí per aquest periódich

A la vila de Reus eran | tots arrencan á fugí
sinó una nobla dama | qu' en té pres lo seu marit.
Set anys ha que l' en té pres | set anys ha que no l' ha vist.
No hi valen dinés ni empenyos, | ni parents ni bons amichs.
S' en vá á trobá 'l comandant, | al comandant de Madrit:
«Deu lo quart lo comandant, | ¿voldriau traure 'l meu marit?»
«Si pot sé, la noble dama, | si ve ab mi á dormí una nit,»
«calli, calli comandant, | que ho diré á lo meu marit.»
Ella se gira y se 'n torna | á contarho al seu marit.
De tant lluny quant la va veure: | «noble dama ¿que t' ha dit?»
«M' ha dit que si t' en treuria | s' hi volgués dormí una nit.»
«Fesho, fesho nobla dama, | fesho per amor de mi.
Posat lo vestit de seda | ó sino lo de satí,
y si aqueixos no t' agradan | pósat' en un de l' or fi.»
Fins demá á la matinada | la dama no pot dormí.
Al entrar s' en en lo quarto | nobla dama fa un suspir.
«¿Qu' en suspira noble dama?» | «Suspirich lo meu marit.»
«No s' espanti nobla dama, | ja 'l veuré demá 'l matí.»
Nobla dama es matinera | á las quatre del matí
treu lo cap á la finestra | veu passá lo seu marit:
«Ay traydó del capiteles | á fé que m' ha ben gornit!
N' ha llevat l' honra meva, | n' ha penjat lo meu marit.»
«Tres fills en tinch á la guerra | triará lo més bonich,
y si aquest no li agrada | jo seré lo seu marit;
tinch la dona al llit malalta | que s' acaba de morí,
y si ella no s' en moria | jo la ajudaré á morí.»

(1) Recullida de orela y confrontada ab algunas de las variants de la cansó 225, página 190 del «Romancero catalán» de D. Manuel Milá y Fontanals.

CATALUNYA PINTORESCA

Convent d' Avinyanega (Lleyda.)

«Vara 'l toç, lo capiteli, | lo mateix faria de mí.
Déixila viurè, capiteli, | déixila viure per mí.»
Ella s' en gira y s' en torna | de volant s' en vá vesti,
quan de volant s' es vestida | á n' el Rey s' en vá á servi.
Un dia entrant al *palacio* { en veu vení 'l capiti
Un dia venint de missa }
«Ola, ola, capitel-lo, | t' est de recordá de mí »
«Tinga pietat la dama, | tinga pietat de mí.»
«La pietat qu' en tenia | quan penjava 'l meu marit.»
Ja li 'n dona punyalada; | la primera 'l vá ferí,
la segona cau en terra, | la tercera vá morí.

Flaquesas Humanas

NOTAS INTIMAS

Pel celobert, si n' havian donat de sessions! No s' havian agafat pels cabells perque no hi arrivaban, pro d' aquellas bocas y d' aquells accionats, prou, prou se 'n podia comprendre un odi á mort.

Jo, al peu del vetlladó donant de cara al escostonat de la cals y d' esquena al carré, ho sentia tot, tot; y mentres ellas de finestra á finestra se clavaban «que si 'l seu noy aixó, ó que 'l seu altre alló», ells, ab mes que simpática amistat, disfrutaban dels jochs ab inseparable germanó.

De primé, la Tresa y la Quica, varen comensar á rlabarse de l' una á l' altre, en Toni y en Manel, després fent coro als pichs del meu martell, se cambiaren y ls y julivert, fent d' ascensor l' ignocenta galleda... alper final, acabaren insultantse y trayentse mes draps ve sol, que no hi havia a la bugada.

Fins lo privar de jugar junts als des xicotets y felshi naixer un rencor que no coneixian y fent mes, que sas mares s' agafavan y se patejavan.

* * *

No me las podia treurer de sobre, sempre dihentse mil pestes una de l' altre. La Tresa era qui mes lábia tenia, y alabant sempre al seu bordegás, deya tant mal com podia de 'n Toni, que si portava botinas, sols guanyant son pare dotze rals y no fent res sa mare, qu' ella, rentant tot lo dia com una boja, ab prou feynas li arrivaban...

La Quica, mes prudenta, sols se contentava queixantse de las malas volensas de la Tresa y de la malicia que 'n Manel duya á son fill, perque si 'l feya anar endressat s' ho treya de la boca, y sabia á casa seva com anava, després, alló de que la Tresa era bruta, que son fill era un pochos modos... y en fi, que vaig acabar trayentmelas d' un cop de sobre meu.

May per xó hauria dit que 'n Manel arrivés á pesarne tant; no sé si afluhit per sa mare ó per sos instints, se feya repostón y fastigós, un pillet de marca, y ab las indiferencias ó graciositats que causava á la Tresa, jo 'm cremava mes, fins que sortint ab lo tira peu, lo feya correr fins al cantó vehí, hont encare mofantse ab la ma oberta al nas y trayent un pam de llengua, m' ensenyaba la sabata que m' havia prés de la porta, cridant: *Sabaté de pega... pega mastega.*

* * *

Aixis la Quica ab en Toni, dintre á casa seva li feya passar la llissó, mentres que la Tresa *trencant* nous ab la carbonera, una tísica mes manefa que 'l nunci, en Manel feya de las sevas dos ó tres barris enllá.

Un dia va trencar lo cap d' un xicot; l' altre dia ell y un altre tant ó mes murri, van girar lo sach de patatas de la tendeta, haventhi tal esbalot... y ab aixó la Tresa xerrant, cuidantse mes dels altres que de casa seva y de son fill, y si may lo reptava ab un: ¡Ah, dolent...! acabava, y com ll espiava ell lo somris á la cara, arrencava á corre tot fentli ganyotas.

Un vespre, alli á las vuyt, la Tresa se tornava boja, en lloch lo trovaba, en lloch lo veyá, vingué 'l seu home y mugué gran serrassina... pro 'n Manel no apareixia... fins que varen saber qu' era al quartelillo, ell y un mandró, que 'ls varen trovar fent cops de pedras ab los de l' *Hostia*.

Lo varen aná á treure, va sopar, y l' endemá al trovar en Toni, que ab un bunyol demunt del pa y los llibres sota l' aixella no feya altre mal que cruspisell, l' enquieta fins que 'l feu caure, esbarriantli tot per alli terra

* * *

Han passat dos ó tres anys y ab la vellesa á sobre hi pogut suportar la lluyta del temps y de la vida, devant del vetlladoret, clavant taxas, ó brunyint solas, arrencant ó cambiant algun tacó, hi só anat forjant ab diferenta cals las mateixas siluetas á la paret del celobert, quinas havian sentit tantas y tantas conversas y xarramaqueries.

De la Tresa y la Quica no n' hi sabut pas res mes, no sé si son vius ó morts; algun que altre cop l' he vist en Toni ab un feix de llibres sota 'l bras, passats ab una corretxa, netet, encar que aparracat, mes no crech que 'm conegui.

Jo yellet, encara 'l veig ab en Manel jugant al joch dels muts ó acariciant á la *Menuda*, una gosseta d' aigüas goig de sas caricias...

De 'n Manel, no 'n sé pas res del cert, pro, per lo que 'm va dir en Mero lo sereno, y pér lo *mimat* qu' era de sa mare, me fa creurho tot, todas las plantas ab massa aigua s' ofegan y en Manel, era una planta tendre.

De primé, vaig saber que havia fugit de casa seva, que la Tresa li havia anat un gratat de dias á la saga... que l' havian vist esquinsat y mal aparracat, ab un pot de llauna al cap fentli de gorra... després... després se va fondre.

* * *

Y pobre Manel, víctima de sa inexperiencia, atissat per l' orgull d' una mare... aná á raure al vici sens escoltar á ningú, morint per no haver respost al *¡quien vive!* d' un centinella, una nit buscant refugi dalt del baluart de las Adressanas.

¡Pobre Manel!

EMILI MOLAS.

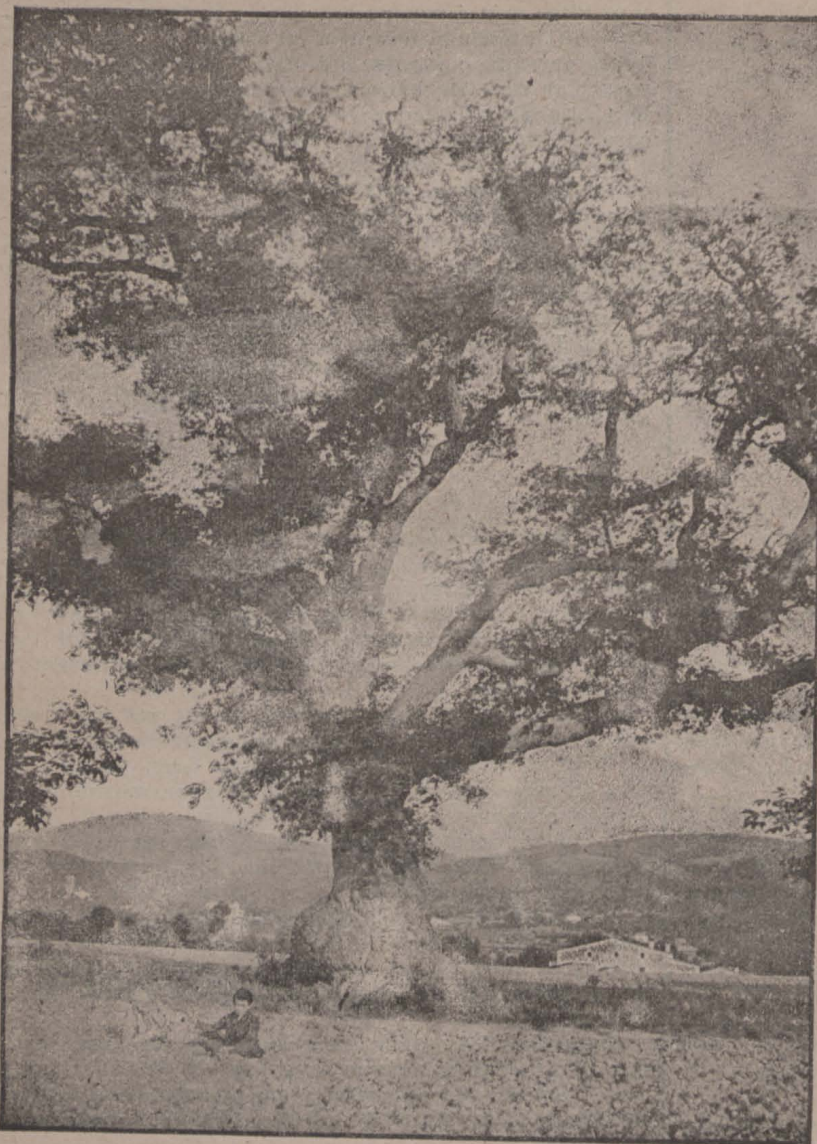
SERVEY DE HORA

TARRASSA.—Diumenge passat la companyia del «Ateneo» posá en escena, y ab bon desemenyo, lo preçió drama de 'n Feliu y Codina *La Bolva d' or*. Acabá la funció ab una parodia del popular drama de Zorrilla.

Sembla que próximament se verificará l' estreno de la comedia catalana *Cap-vert*, original de J. Riera y Bertrán

Ll.

CATALUNYA PIN TORESCA

Roure gegant de Llinàs

Camí del bosch

Al meu davant te miro,
 y eix goig no 'm pren ningú;
 y 'l dols oreig respiro
 que al caminar mous tu.

Lo sol d'estiu te besa,
 trahint lo teu amor;
 per só creyente ofesa
 t' omplenas de rojor.

No tingas cap temensa
 del sol, ni menys reçels;
 ni á tu 't fa cap ofensa
 ni á mi 'm desperta çels.

Corrém, corrém ¡oh donal
 Passant est camí tosch
 depressa, mes estona
 seurém dintre del bosch.

Corrém, ma bella amiga;
 plau véuret respirar...
 Quant més es la fatiga
 més dols es reposar.

La sombra regalada
 de los roures mes vells;
 la brisa embalsamada;
 lo cant de los aucells,

Dels fatxs la corpulencia;
 de l' aygua la remor,
 nos donarán la essencia
 del verdader amor.

Tindrém en esta sombra
 del vincladis palau,
 per terra, verda alfombra;
 per sostre, lo cel blau.

Al bosch, que aquesta via
 son terme tindrà allí,
 la nostra fantasia
 transformarà en jardí.

Jardí sens fi, ma hermosa,
 hont tu, ab tendra ilusió,
 serás l' única rosa,
 jo l' únich papalló.

SIMON ALSINA Y CLÓS.

Siluetas Barceloninas

Lo jove bromista

Se tracta d'aquell bromista de mal gènere que, mes de quatre vegadas, nos hem trovat aprop, fentnos recordar que al mon, encare hi ha individu, que no s' ha pres la pena d' analizar lo que vol dir urbanitat.

Oh! si 's tractés del individu que se 'n pot dir de bon humor, ray. Aquest, per al contrari, sa verdadera gracia consisteix en reduhir lo círcul fins á no molestar ni al que té al costat y si recrearlo ab agradosa conversa.

Lo jove bromista, ja 'l coneixerán no més dihent qu' es aquell que sols entén que ha de fer broma molestant als demes, tot posant en práctica sa llarga collecció d' inconveniencias bestials, pero que á ell li fan molta gracia.

Mareja á tothom, pero ell está convensut que, passat del qu' esculleix per víctima, fa riurer á tots los altres y d' aixó encare ella n'hi hauria d'estar agrahida... per la distinció.

Es molt tremendo... Mals aguanyats anys de burro que s' ha perdut!

Per tot arreu ahont pot fer nosa, allí 'l trovarán.

Es grossot, cara de las que 'n dihém groixudas y mirada desvergonyida y tot ell un posat de *mirume que passo jo*. Va ben vestit, sembla un senyó, pero pot aplicárseli alló de que l' hábit no fa 'l monjo. Encare que l' hajin instruhit, la educació y sentit comú, son dos cosas que va pérdrelas ja avans de batejarlo.

Califica á las donas, totas per un mateix taranná. Si ell passa y us veu aturat ab alguna, ja heu rebut. Passant aprop y cridant fort porque l' interessada ho senti, dirá:

—Vaja, *mano*, que aprofiti!

Ab sa mare ó germanas no hi pensa may, si n' hi fessin memoria, diria:—¡Vaya unas sebas!

Sos companys mes intims, son com ell, altres joves bromistas.

Entre ells, un clatellot donat d' improvist es una gracia de primera forsa. Menos mal! Lo pitjor es, quan la broma s' exteriorisa y en diferentas formas, als que ni coneixen. La ridícula imitació d' una rialla, lo cant del gall ó 'l d' una trompetera... d' aixó 'n diuhen ells fer bromassa.

Pera lo jove bromista, broma no es sinónim de bon humor, sino pretext pera baladrejar ó fer algo que molesti al próxim.

Per aquest motiu lo trovarán als llochs mes concorreguts. No cal que busquin gayre, si no se 'l veu ja se 'l sent desseguida, cridant, cantant ó rifantse á algú.

Desgraciat del que al teatro, vejentse molestat per algun d' aquets tipos pretent cridar-lo á l' ordre, ó tindrà d' acabar per clavarli una trompada, ó deixar que continuhi ab sas intemperancias de: *Y ara?... Ahont va 'l Sr. Cartrons?... Törnissen al llit!... quin nas!...* y creume, lector amich, si t' hi ensopegas, t' aconsello sanch freda, molta sanch freda y deixal dir, fes com que no 'l sents, no 't molestis per amenassar-lo, ell es forsut y encare que tu ho sias mes, també hi surtirias perdent, perque ell per aquest cantó no tem res, ja que fins pera no perdre res, té perduda la vergonya.

Precisament la única satisfacció la té quan veu que algú riu. ¡No hi fa res que sia per sa mala sombra!

Després, no sé qué ho fá, y encare que m' ho penso no vull dirho, y es que té la presunció de que aixó fa gracia á las donas.

L' envaneix molt l' haver sapigut que algunas noyas al parlar d' ell han dit:

—¡Oh, es un jove molt de bromal!

¡Y tant! No mes li falta un grapat de palla per ferli pessigollas al morret.

J. XIMENO PLANAS.

LA VALL DE ARAN

Lo Coll de Portillon

TEATROS LOCALS

PRINCIPAL.—La nova obra de E. Levedan, *El gran mundo*, té, á més de trama interessant, la d' oferir un curiós espectacle per la varietat de tipos y llamphant vestuari, essent una prova més de la ben entesa direcció del Sr. Palencia.

CIRCO BARCELONÉS.—Be han comensat las duas companyias que desde dissapte passat actuan en aquest teatro. La de Manuel Runiá, interpreta ab bon ajust sarsuelas de conegut repertori, y la de Davin, variadas pantomimas, per las que tanta predilecció mostra bona part de nostre públich. Aixó y la economía de preus, fan que torni á veurers molt concorregut lo en altres temps popular teatro.

ROMEA.—En lo próxim número donarém conte del estreno de la pessa *Una dona y un Deu*, anunciat per ahi vespre y del drama *La marca de foch* que deu estrenarse dimars vinent.

TIVOLI.—S' han donat las últimas exhibicions dels *Cuadros al Natural*. En espera de algunas novetats s' han reproduhit á la escena celebradas sarsuelas catalanas del antich repertori.

NOVETATS.—Vegis lo que 'n son lloch corresponent dihém de la novetat de la setmana ab l' estreno *La pascateria*.

ELDORADO.—*Zaragüeta*, per funció y cada nit més celebrada.

S' estrená divendres passat, la sarsuela en un acte *Las amapolas*, quin libre basat en patró antich dels del género, se recomana per los abundants xistes de retruch. En quant á inverossimilituts, demanin; es al temps de la sega del blat, un personatge diu que no hi han altres flors que rosellas; brenan pa y rahim y per si fá fret un militar surt al carrer ab la capa. En quant á la música es una combinació que recorda diferents motius, originals de distints autors.

GRANVIA.—*Fregoli*, es la principal atracció de la casa; per aquest motiu los artistas que ab sa companyia actuan, no han lograt per part del públich la predilecció de que 'n son mereixedors. L' apropósit *Eden-café-concert* resulta ja de més bon veurer havent sigut atinadament alleugerit.

ALCAZAR BARCELONÉS.—Aquest popular café-teatro ofereix variat programa ab sas funcions, formantne part d' ellas, escullidas pessas catalanas. Ultimament s' han donat representacions de *Laprimera á Barcelona*, *A Sants y á minyons* y *Un beneyt del cabás*.

LABRUGERA.

Certámen del Foment Martinense

Diurne á la tarde tingué efecte la poética festa ab que ha vulgut celebrar la festa major la important associació «Foment Martinense».

L' acte se verificá en lo nou teatro qu' está á punt d' acabarse y que, per lo que pot ja apreciarsen, nos sembla de molt bonas y espayosas condicions.

La sala y l' escenari estaban envelats ab molta riqueza y bon gust.

La concurrencia era numerosa fins á ocupar tots los llochs dispostos pera l' objecte.

Comensá la festa ab la lectura que doná de son discurs presidencial, don Pau Sans y Guitart, trevall importantíssim pero pesat de debó per sa excessiva extensió, cosa gens perdonable en dit senyor, perque ab las

diferentas vegadas que l' havém vist exercir càrrech consemblant, ve ja obligat á sapiguer quánt cansa al auditori la lectura de treballs de cinch ó sis quarts d' hora. Lo final sigué saludat ab aplauso y un suspir de general satisfacció.

Passá á donar lectura del veredicta lo secretari del jurat, don Bartomeu Sala, fent un bonich y apropiat escordi, que ab tot y l' estat neguitós del públich, lo-grá interessar á tothom y ferse aplaudir.

Guanyá la Flor Natural lo jove poeta don Ramón Masifern, ab la ben feta composició, *Una cansó*. Nombra Reyna de la Festa, á la elegant y simpática senyoreta Gertrudis Huguet y Huguet.

Obtingueren los demás premis ó accéssits, los senyors Boloix Canela, Torrebadella, Albert, Estruch, Mas Hebra, Rius Vidal, Brosa Sangermán, Escriu Fortuny, Olivé, Company Fagés, Novellas de Molins, Torrents Monné, Casademunt y Rivas Puigvert.

També resultá autora d' una de las composicions premiadas, donya Trinitat Aldrich de Pagés, quina composició, al igual que totas las que 's llegiren, se rebé ab molt aplauso.

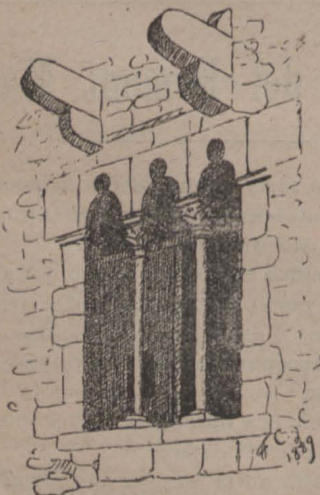
Una de las que entusiasma al públich sigué la que du per lema: *Duro y á la cabeza*, original del senyor Escriu. Es una valenta á l' hora que humorística composició, contra las corridas de toros.

Posá fi á la festa lo senyor Verdagner y Callís, ab un discurs de bella forma y rich en pensaments patriótics, que tothom celebrá moltíssim.

En resum: l' acte sigué importantíssim, de resultats honrosos pera tots quants hi han prés part, y en especial pera 'l «Foment Martinense», organisador de la més poética festa, introduhida en las nostras costums.

J X.

CATALUNYA PINTORESCA

Finestral de Vilatorra

NOVAS

Avuy se reparteix en lo folletí la primera meytat de la celebrada humorada en un acte *Dos companys mal acinguts*, dels Srs. D. Francisco Xavier Godó y D. Victor Rahola, estrenada ab gran éxit, lo últim passat més, en lo teatro Romea.

—Per l' avis que va al comens del present número, nostres favoreixedors s' haurán enterat del nom, desconegut en lo camp de las lletras patrias, que ha resultat serne l' autor del poema premiat. Qui aixís comensa, no tardará gens, en ferse pronte y merescudament popular, de quina opinió estém segurs participarán, nostres llegidors quan saborejin en nostras columnas, las bellas del preciós poema *LA TERRAIRE*, lo que ho anunciarem oportunament.

—Tenim en cartera pera publicar en nostre folletí, ab la deguda autorisació de son autor las més importants obras dramáticas del Exm. D. Victor Balaguer, que ja per fortuna, ha millorat molt en la malaltia que sufría y de que tant s' ha ocupat la prensa, millora que de cor desitjem pera tan ilustre patriá.

—Han comensat los treballs necessaris pera construir lo decorat de la nova obra *Lo nuvi* de Feliu y Codina que ha d' estrenarse próximament al teatro Romea.

—A Naps l' art serio atravessa una tremenda crisis. Los grans teatros Fiorentini, Sannazaro y Politeama, van á esser transformats en cafés cantants.

—En un dels carrers de New-York s' ha recullit lo cadaver de miss Osborne, cantant escocesa, morta de fam. Tenia trenta cinch anys d' edat.

—Destinada al teatro Gran Opera de París, lo mestre Bruneau está component una ópera qual llibre ha escrit Zola.

—L' autor dramátich Illica y 'l mestre Francheti, han visitat al celebrat autor Sardou, pera posarse d' acort referent al propósit que tenen, d' escriuri una ópera basada en 'l argument del drama *La Tosca*.

—Lo tenor Van Dych, ha demanat pera cantar á la Scala de Milá, 10,700 franchs per funció.
¡No s' ha quedat curt!

—En lo *Liceum*, de Lóndres, totas las nits, després del acte segon, baixa un teló que dú una llista de tots los objectes trovats pels dependents del teatro, quins objectes deuen esser reclamats á la direcció los que acreditin serne propietaris.

En la temporada anterior s' hi trobaren 80 gemelos, 64 vanos y 45 parells de guants.

Aquí á Barcelona, aixó del teló, no ho hem fet may, pero *avants* en los teatros (ara sols se fa al Liceo) en un lloch ben visible s' hi colocava un quadret que servia per igual objecte. Y no anava malament.

—Es objecte de molts comentaris lo succehit entre las empresas del teatro de la Zarzuela y la del Slava de Madrid, referent al contracte de la tiple Srta. Pretel, la que continúa ab la companyia Elias, havent firmat una escriptura pera Eslava, á mes de rebren una respectable cantitat en metálich.

La defensa de la empresa de la Zarzuela está enca-

rreglada al Sr. Feliu y Codina, y la d'Eslava al Sr. Diaz Valero.

—La tiple Srta. Arana que actua en lo teatro Eldorado, se diu que próximament passarà al Apolo de Madrid.

—La empresa del teatro Liceo te admesa pera posar en escena la próxima temporada, la ópera titulada *La doncella Bruna*, original del celebre Mtre. Albeniz.

—A Buenos Ayres se está construhint un luxós teatro qu' hi tindrán cabuda ab comoditat cinch mil personas.

—Lo notable critich Arturo Pougin, prepara la publicació d' una colecció de cartas inéditas de Rossini, que segurament cridarán l' atenció pública.

—La setmana passada morí en la vila d' Olot lo notable pintor paisatgista D. Joaquim Vayreda.

—En lo teatro Tivoli han comensat los ensaigs d' una sarsuela en un acte quin llibre es original del Sr. Guasch y Tombas.

—Pera la próxima festa modernista que l' any vinent se celebrarà á Sitges, hi han los projectes de representar, en lo mateix país de que pren son nom, la ópera nova *Garraf*, ó representació d' alguna de las notables produccions del antich teatro grech.

—Ab lo títol *De la meva cullita*, s' anuncia la próxima surtida d' un quadern de composicions originals dels Srs D. Francesch Nogué (Mr. Eugon) y D. Anton Pallejá (Dtor. Tranquil), los dos colaboradors d' aquest periódich.

—Lo Consell General del Centre Catalá, en reunió celebrada dissapte passat, acordá, per majoria de vots, la dissolució del Centre.

—A l' hora de entrar en máquina lo present número, l' eminent poeta y celebrat autor dramátich, D. Frederich Soler, continuaba en lo mateix estat.

De continuo reb numerosas visitas dels seus amichs y admiradors.

De tot cor desitjém poder donar novas d' una milloría, per la cual se interessa Catalunya entera.

CUL DE SACH

Entre 'ls tramobistas:

—Si tingués la meytat de las casas qu' hi parat, seria més rich qu' en Girona.

—Donchs jo no més voldria un duro per cada acció humanitaria qu' hi fet. ¡Seria més rich que tú!

—Fuig, home! quins fets tens?...

—No n' hi tapadas pocas de desgracias.

—Com?

—Tirant lo teló de boca.

*
 **

Cuan la lluna melangiosa
 Los raigs envia á la mar,
 Sempre 'm sembia, nena hermosa,
 Qn' ab un d' ells te veig baixar.

Y fora ma sort completa
 Morirme en aquell instant,
 Puig tú, ma ánima pobreta,
 A Deu durías volant.

JOSEPH REVENTÓS Y CASAS.

CATALUNYA PINTORESCA

Carrer de Badalona

PENSAMENTS

La tranquilitat del esperit es una riquesa inestimable.

Si 'ls avaros y 'ls criminals pensessin en sa última hora, ¿ho serian?

En lo carnaval de la vida, hi han molts homes disfressats de personas de seny.

Lo trevall que no dona per cubrir las atencions de qui l' executa, no es trevall, es torment.

Lo cel fora petit per hostatjar los mártirs de la terra ¡n' hi ha tants!

La fé, fa viurer; la fe, fa morir.

Per alguns la verdadera felicitat no consisteix en los diners, ni en lo amor, ni en lo poderio, etc; consisteix en la falta absoluta de sentiments envers lo próxim.

Si tinguéssim la certesa de que 'ns espera una vida millor, ¿aniriam ja may á buscar lo metje, al sentirnos malalts?

ENRICH RIERA MATEU.

Cuant me tocas la barbeta
 me dius ¡ay carmel-lo meu!
 y 'm donas cuartos ¡ho Deu!
 ¡que n' ets d' hermosa Carmeta!

Mes quant per abels gastat
 me dius ¡lladre! ab tó massa alt
 y 'm tractes fins de animal
 ets més lletja que un pecat.

M. FIGUEROLA ALDROFEU.
 De sos quaderns de poesias.

DE QUINTO

Lem: *A la guerra me lleva
 mi necesidad;
 si tuviera dineros,
 no fuera, en verdad.*
 CERVANTES.

Dinou anys han passat ja
 desde que á aquest mon vinguí,
 y sens jo haverho de di
 pe 'l servey ja 'm van cridá.
 A las urnas va mon nom
 y en ellas també ma sort,
 y com si fos ja á la mort,
 me despedisch de tothom,
 puig si acás á Mataró
 un número alt no se 'm dona,
 quan tornaré á Barcelona
 soldat seré un servidó,
 y á la guerra ó á la pau,
 (que no sé lo que seré),
 al poch me veureu marxá
 puig per lliurarm' no hi ha un clau,
 y així, encar que me la pinto
 de aixerit, me podrán di,
 sens poguerho desmentí,
 que me l' han dada de quinto.

RAMÓN LLEI,

ERIGMAS

XARADA

La primera es consonant.
 vegetal *invers* segona,
 parentiu *tercera* dos,
 la quarta musical dona
 y resulta lo *total*
 un carrer de Barcelona

MANEL ESPUNTA.

ANAGRANA

Lo *total* d' un pobre *tot*
 va ser obert per en *tot*.

JOSEPH PAGÉS.

S. MARTI ESTRUCH Y COLON

BILBAO

Formar ab aquestas llettras quatre carrers de Barcelona.

REY DE CASA.

GEROGLIFICH

PERLA RANCI

D A S

×

TLA CLA

DA

CINTET BARRERA Y CARGOL.

Soluciones insertadas en lo número 144

XARADA.—A-ve-lla

TARGETA.—Mariano Alvarez de Castro.

LOGOGRIFO.—Romea.

GEROGLIFICH.—Per fustas los fusters.

AVIS

Tots los senyors que vulguin encuader-
 nar alguna de las obras publicadas poden
 passar á verificar lo cambi en nostra Admi-
 nistració, Cabras, 13, 2.º, baix las condicions
 de costum.